

vreemde geestesstromingen, zoveel mogelijk aan bij het secularistisch wereldbeeld en het historicistisch mensbeeld dat men (ten onrechte) heden ten dage in de wetenschap algemeen aanvaard acht. Ook de Christen-theoloog kan krachtens de „historiciteit” van zijn mens zijn daaraan volgens de hier aan het woord zijnde theologen niet ontkomen. Het archaïsch bijbels wereldbeeld kan immers in onze tijd met zijn machtige ontplooiing van de natuurwetenschap en de techniek niet meer acceptabel zijn?

Men vergeet echter dat het hier niet gaat om een archaïsch dan wel een op de hoogte van de huidige wetenschapsontwikkeling staand wereldbeeld, maar om de vraag of een wijsgerig wereldbeeld dat berust op de verabsolutering van natuurwetenschappelijke (als zodanig abstracte) gezichtspunten en dat daarin beheerst wordt door een antibijbels grondmotief, zich op enigerlei wijze laat aanpassen aan de bijbelse boodschap en of daartoe niet veeleer de bijbelse boodschap aan het secularistisch en historicistisch mens- en wereldbeeld wordt aangepast.

Niet alleen de lichamelijke opstanding van de gekruisigde Christus Jezus, maar heel het mysterie van zijn God-menselijkheid en de wonderen door Hem verricht als tekenen van het met Hem op aarde gekomen Godsrijk, *waarop Hij zich uitdrukkelijk beroept als getuigenis van Zijn Messiaanse roeping*, zijn in flagrante tegenspraak met het secularistisch wereldbeeld. Het is daarom slechts consequent dat Bultmann ook Christus' lichamelijke opstanding tot de mythologische bestanddelen van de evangelische verhalen rekent. En het is onbegrijpelijk hoe men kan menen aan de doorvoering van het secularistisch wereldbeeld hier een halt te kunnen toeroepen, terwijl men het toch in beginsel aanvaardt als behorend tot de „eigentijdse verpakking”, waarin de bijbelse boodschap moet worden gebracht om de moderne mens nog te kunnen aanspreken.

Met haar eis van een innerlijke reformatie van het wijsgerig mens- en wereldbeeld vanuit het radicale en integrale grondmotief der Goddelijke Woordopenbaring staat de Wijsbegeerte der Wetsidee na vijf en dertig jaren nog steeds in de voorste linie der vernieuwingsbeweging in het christelijk denken. En zij meent met deze eis ook de vernieuwingsbeweging in de hedendaagse theologie een noodzakelijke kritische dienst te bewijzen. Want het blijkt steeds weer dat de theologie zonder wijsgerige vooronderstellingen haar wetenschappelijke taak niet kan volbrengen. En het zijn juist deze vooronderstellingen, die de theologie op een onbijbels spoor brengen, wanneer ze op oncritische wijze ontleend blijken te zijn aan wijsgerige totaalvisies op de mens en zijn wereld, die door een onbijbels grondmotief beheerst worden.

SUMMARY

Dec. 14 of last year the Association for Calvinistic Philosophy existed thirty-five years. There are certainly good reasons for dwelling a moment on this fact also in *Philosophia Reformata*. For, in the last decades, our association, together with all of christian life and the world in which it finds itself placed, has landed into a real storm of spiritual revolutions. In this situation it may be called a miracle that this association has not only preserved its original character but that the influence both at home and abroad of the christian philosophical trend advocated by it has even steadily increased. This may be gratefully noticed, though particularly in the present critical situation of reformed life there are strong

countercurrents in action which try to put on this trend the stamp of being outdated. That this attempt has not been successful is only due to the reformatory biblical ground motive of this philosophical trend, a ground motive whose inner influence on the philosophical reflection will always remain up to date. As a matter of fact, this reformatory philosophical trend, which has found its first systematical expression in the „philosophy of the Cosmonomic Idea”, has grown into an international movement which nowadays has found adherence among christian thinkers all over the world. The main point in this movement, however, was not the spreading of a philosophical system whose author has always stressed its fallible and provisional character. The main point was rather the wresting of christian life and thought from the influence of the dualistic scholastic ground motive of nature and grace. For this latter has darkened the insight into the radical and integral significance of God's Word revelation for all areas of human life, consequently also for that of philosophy, and it continues to do so nowadays. It should be brought to light that the traditional scholastic dogma concerning the autonomy of human reason in the area of so-called natural knowledge, far from being an axiom resulting from the inner nature of theoretical thought, is based on an uncritical prejudice ruled by the dualistic religious groundmotive mentioned above. The philosophy of the Cosmonomic Idea has shown that the central motive of the Word revelation, that of creation, fall into sin and redemption by Jesus Christ in the communion of the Holy Spirit, if it is accepted in its integral and radical biblical sense as the ultimate guide of our philosophical thought, must bring about a radical revolution in the philosophical view of man and the temporal world. This was meant in this philosophy by opposing the requirement of an *inner reformation* of our philosophical view by this biblical ground motive to the traditional scholastic attempt at an *external accommodation* of the ancient Greek and Roman and later the modern Humanistic philosophical conceptions to the Church doctrine. By so doing, this philosophy has only followed the reformatory line in the world of thought of the famous Dutch thinker Abraham Kuyper, which, however, was crossed by the scholastic line dominating in his theological and some of his political publications. Nowadays the reformatory trend in christian philosophy meets with the indifference or even the opposition of a younger generation of reformed theologians belonging to the trend of the so-called new theology who have been enmeshed in a historicistic view of man and the temporal world. One of their most discussed representatives, Dr. Kuitert, has even reinterpreted the central ground motive of the biblical Word revelation in an historicistic sense. Creation is understood as the history of the development of mankind and the world, the fall into sin as a counter-evolution impeding the right historical development, and the redemption by Jesus Christ as the removing of this impediment. In this way, the promising reformatory trend in the renovating movement of christian theology which strove after a purification of this latter from scholastically accommodated unbiblical philosophical conceptions, was thrown off the biblical track. Modern historicism was presented as the only alternative over against the out-of-date metaphysical way of thinking in traditional scholastic theology. The transcendental critique by means of which the philosophy of the Cosmonomic Idea had again and again laid bare the pitfall in this historicism, just like it had done with respect to the rationalistic metaphysics of traditional scholasticism, was completely ignored.

After thirty-five years this reformatory philosophy stands still in the first line

of the renovation movement of christian thought because of its requirement of an inner reformation of the philosophical view of man and the world out of the radical and integral ground motive of the World revelation. A new theology which persists in ignoring this requirement cannot claim a reformatory character.